

Juryverslag JongMuziek Wedstrijd

Vooraleer het juryverslag van het JongMuziek Concours te brengen, wil ik even zeggen wie er in de muziekjury zit.

Om te beginnen twee muzikanten: Eline Adam, de zangeres van Boston Tea Party en Rutger De Brabander van I Love Sarah. Twee heel goede bands tussen haakjes. Rutger runt ook het boekingsbureau Nada, dat o.a. Laïs en Nele Van den Broeck in de vitrine heeft staan.

Verder zijn er ook twee programmatoren in de jury: Tom Rummens, een Belg in Amsterdam, programmator bij het Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond. En Patrick Smagghe, de man achter een van de beste clubs van het land: de 4AD in Diksmuide.

En ikzelf ben Zjakki Willems, ik ben muziekproducer en programmamaker bij de VRT en muziekcurator van het komende Europalia festival, europalia.brasil.

Buiten categorie is er dan nog Pieterjan Vervondel, de helft van Madensuyu, wat ik persoonlijk een van de beste rockbands van ons land vind. Pieterjan is eigenlijk de pré-jury, hij kiest de artiesten die aan dit JongMuziek Concours mogen meedoen.

Waar ik de nadruk wil op leggen, is dat de jury ervoor heeft gekozen om de sterke punten te benadrukken en tegelijk te wijzen op wat volgens ons moet verbeteren. We denken dat geen enkele muzikant er baat bij heeft als we niet kritisch zouden zijn, maar we willen kritisch zijn vanuit een positieve ingesteldheid.

Op Yard Sale na hebben we van alle groepen twee concerten gezien: een meestal vereenvoudigde set 's morgens in Fort Napoleon en een gewone set 's namiddags in Club Terminus.

Ik zet ze even op een rij:

Yard Sale

Hun act trok meteen de aandacht en dat is positief, maar we zagen geen verband tussen hun decor en hun songs.

We vonden ook dat er een paar goede zangeressen bij waren, maar het blijft een typisch eindejaarswerk, dat niet organisch is gegroeid.

Ons advies is dat als Yard Sale echt een band wil worden de leden meer rekening moeten houden met hun sterktes en zwaktes.

Sòfa

We vinden het lovenswaardig dat klassieke muzikanten met een rockspirit spelen, dat ze over de muren kijken en dat ze voor een niet zo evidente combinatie hebben durven kiezen. Het zijn ook zeer goede muzikanten.

Een zwak punt waren de composities; die halen niet het hoge niveau van hun technisch kunnen. Er moet ook hard aan présence en presentatie worden gewerkt. En tenslotte vonden we het jammer dat Sòfa twee keer dezelfde set heeft gespeeld.

Tiny Legs Tim

Hij kent de klassiekers, hij kent de oude bluesmen. Het is bewonderenswaardig dat een jonge kerel de moeite doet om naar de roots van de rock te stoten, in plaats met de nieuwe trends mee te hopen. Zijn songs zijn eerlijk, hij is oprecht, hij zet een sterke sound neer, zijn techniciteit is verbluffend en hij heeft présence. Maar het is ontzettend moeilijk om iets toe te voegen aan die pre war blues. Solo slaagt Tiny Legs Tim daar soms in, maar met een groep komen de clichés bovendrijven. De jury hoopt dat hij verder een persoonlijke stijl ontwikkelt, zoals hij al een beetje heeft aangegeven met zijn nieuwe songs.

Pablo 'n' Co

Die groep wordt aangekondigd als wereldmuziek, maar wat ze brengen is meer een bonte mix waarin wereldmuziek, balads en jazzy elementen vechten om de aandacht. Het gaat voor ons teveel richtingen uit, het lijkt wat stuurloos.

Positief vonden we dat de hele band met veel overtuiging speelt en we zien veel interactie en spelplezier onder de muzikanten. Ze hebben een goede podiumprésence en ze weten het publiek aan te spreken.

De sterkste momenten zijn de Braziliaanse: de pandeiro en de Braziliaanse zang van Pablo. De jury denkt dat hij het potentieel heeft om uit te groeien tot een nieuwe Gabriel Rios, als hij de groepsbezetting zou bijsturen. We denken dat hij voor een zéér moeilijke keuze staat: ofwel verder fijn samenspelen met enkele goede vrienden, ofwel een heuse backingband opstarten.

Ellen Schoenaerts

Dit was een moeilijke! De jury was heel verdeeld over haar. Met haar rauwe, schraperige stem zal ze zeker niet gaan lopen met de prijs voor de beste stemtechniek, maar precies die onvolmaaktheid maakte het dat een deel van de jury haar liedjes bij momenten beklijvend vond.

Ook over haar begeleiders was de jury verdeeld. Voor de enen kwam het sublieme cellospel van Simon Lenski te prominent naar voren. Voor de anderen was die duoformule de beste omdat Simon erin slaagde de onvolmaaktheden van Ellen op te vangen.

Omgekeerd vond een deel van de jury dat de muzikanten in de Clubset niet tot hun recht zijn gekomen, dat Ellen er meer zou mee moeten doen. Maar de andere helft van de jury vond dan weer dat die bescheiden begeleiding Ellen beter tot haar recht liet komen.

Quioui

In het Fort heeft Quioui een ingetogen set gespeeld die naar lounge neigt. In de namiddag verruilen ze dit voor dansbare beats. Technisch zat het behoorlijk in elkaar, maar de jury miste spanning. De saxofoon en de gitaar hadden veel innovatiever kunnen zijn en voor contrasten kunnen zorgen. De jury adviseert Quioui om meer de extremen op te zoeken.

Modern Bop Society

De virtuositeit van de muzikanten staat buiten kijf. Met veel verfijning en kennis van zaken bracht Modern Bop Society twee mooie sets. Maar de jury vond het jammer dat de groep niet méér is dan de som van de delen. We denken we dat er meer te halen valt in eigen werk. Er zijn echt mogelijkheden om op dat vlak. We vonden de eigen compositie *BB's Legacy* zonder twijfel het sterkste nummer dat ze hebben gebracht. Ons advies is om verder te gaan te gaan in die richting en ook wel eens het onbekende op te zoeken.

Joep Conjaerts

Hij en zijn band spelen met veel overtuiging. De groep is echt een groep in functie van de zanger. Muzikaal zit het goed in elkaar, maar het valt wat tussen twee stoelen: kleinkunst of Nederlandstalige pop. De jury vindt dat hij zou moeten kiezen. De teksten vonden we vaak te duidelijk en dat doodt de verbeelding van de luisteraar. Enkele juryleden vonden dat zijn songs in het Limburgs de beste waren.

Dandy Davy

Dit was een tweede Ellen Schoenaerts, in die zin dat de mening van de jury over hem ook erg verdeeld was. Wat voor de enen goede en knappe soms waren, vonden de anderen soms teveel neigen naar zijn anti-folk helden. Maar iedereen van de jury was het er wel over eens dat Dandy Davy zich oprecht en kwetsbaar opstelt. Voor de enen was hij solo op zijn sterkst, voor de anderen bewees zijn concert met groep dat zijn songs wel echt songs zijn en in beide bezettingen overeind blijven.

Les Frères Postiches

De jury vindt dat deze groep te vroeg uit het repetitiekot is gehaald. De gitarist heeft potentieel, maar hij moet nog veel leren en ook de songs moeten nog groeien.

Tenslotte wou de jury ook nog een pluim geven aan de mixer van TaZ: Jeff Claeys en zijn assistent Mucyo. Zij hebben echt wel voor een heel goede klank en mix gezorgd.

De jury heeft zes uur vergaderd omdat we er niet uitraakten wie de winnaar moest zijn. Drie namen kwamen voor ons in aanmerking: Ellen Schoenaerts, Dandy Davy en Tiny Legs Tim,

elk met hun sterke en zwakke punten. Uiteindelijk hebben we dan beslist om de prijs van 7500 euro werkbudget te verdelen.

De eerste prijs, 5000 euro werkbudget, gaat naar Ellen Schoenaerts.

De tweede prijs, 2500 euro werkbudget, gaat naar Dandy Davy.

En de derde prijs, geen werkbudget, maar een zeer welgemeend proficiat van de unanieme jury, is voor Tiny Legs Tim.